

اثربخشی عروسک درمانی بر مهارت‌های اجتماعی کودکان ۶ تا ۷ سال

ثنا ربیعی^۱، پوپک عظیم پور تبریزی^۲

چکیده

این پژوهش باهدف بررسی اثربخشی عروسک درمانی بر مهارت‌های اجتماعی کودکان ۶ تا ۷ سال شهر تهران در سال ۱۳۹۵ صورت گرفت. روش این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کودکان مقطع پیش‌دبستانی منطقه ۵ در شهر تهران بودند. نمونه آماری شامل ۳۰ نفر بودند که به‌صورت نمونه-گیری در دسترس انتخاب، و به‌صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) قرار داده شدند. گروه آزمایش ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای آموزش نمایش عروسکی دریافت کردند و گروه کنترل در لیست انتظار باقی ماندند. جمع‌آوری داده‌ها بر اساس پرسشنامه مهارت اجتماعی گرشام و الیوت (۱۹۹۰) انجام پذیرفت. تجزیه و تحلیل اطلاعات به‌دست‌آمده از اجرای پرسشنامه از طریق نرم‌افزار SPSS-v16 در دو بخش توصیفی (میانگین، انحراف معیار، جداول توزیع فراوانی) و استنباطی (آزمون تحلیل کوواریانس) انجام پذیرفت. نتایج نشان داد که عروسک درمانی مهارت‌های اجتماعی و مؤلفه‌های آن (همکاری، قاطعیت، خویشتن‌داری و مهارت رفتاری) را در کودکان به‌طور معناداری افزایش می‌دهد. بنابراین عروسک درمانی در بهبود مهارت اجتماعی کودکان مؤثر می‌باشد و این یافته‌ها می‌توانند به والدین، مربیان و درمانگران در استفاده از عروسک درمانی به‌عنوان یک روش آموزشی و درمانی کمک کنند.

واژه‌های کلیدی: عروسک درمانی، مهارت‌های اجتماعی، کودکان

^۱ دانشجوی کارشناسی نمایش عروسکی، دانشکده ی هنر های زیبا دانشگاه تهران، ایران (نویسنده مسئول)

sana.rabiee7091@gmail.com

^۲ استادیار گروه نمایش، پردیس هنر های زیبا، دانشگاه تهران، ایران poupakazimpour@ut.ac.ir

مقدمه

روند اجتماعی شدن در سال های اولیه کودکی با سرعت زیادی رشد می یابد. کودکان در این دوران که سرآغاز شکل گیری های بسیاری است تا حدود زیادی در نتیجه روش های تقویت آمیزی که انواع مختلف رفتارهای اجتماعی را ترغیب نموده و یا متوقف می نماید، جامعه پذیر و اجتماعی می شوند (استروبو^۱ و همکاران، ۲۰۱۹). مهارت های اجتماعی در سال های اولیه کودکی بهتر یاد گرفته می شود و اثرات بیشتری بر زندگی فرد دارد و کودکانی که مهارت های اجتماعی را فرا گرفته اند در ایجاد رابطه با همسالان و یادگیری در محیط آموزش موفق تر از کودکانی هستند که فاقد این مهارت هستند. (گانینگ^۲ و همکاران، ۲۰۱۹). یکی از وظایف اجتماعی کودکان فراگرفتن مهارت در ایجاد رابطه متقابل و موفق با همسالان است. کودکان از طریق تعامل با همسالان رفتارهایی مانند رعایت نوبت، مشارکت، همکاری، توجه به نظر دیگران و کنترل خشم را فرامی گیرند (ولستنکرافت^۳ و همکاران، ۲۰۱۸). نتایج پژوهش های متعددی نشان داده است که امروزه جهت پیشگیری و اصلاح بسیاری از اختلالات رفتاری به عنوان اولین یا مهم ترین گام می بایست به ارزیابی و پرورش مهارت های فردی و اجتماعی کودکان و نوجوانان پرداخته شود؛ زیرا اگر این افراد بخواهند از حداکثر ظرفیت های ذهنی و توانمندی های بالقوه خود بهره مند شوند می بایست از نگرشی مثبت نسبت به خود و همچنین انگیزه های قوی برای تلاش برخوردار شوند. اگرچه تأثیر نسبی آموزش مستقیم مهارت های شناختی و اجتماعی در مطالعات متعدد گزارش شده است (لاو^۴ و همکاران، ۲۰۱۷). به طور کلی به گفته منگونی^۵ و همکاران (۲۰۱۷)، عدم تعمیم پذیری مهارت های آموخته شده به محیط طبیعی را، بزرگ ترین مشکل آموزش سنتی مهارت اجتماعی (آموزش، ارائه الگو، تمرین، بازخورد و تقویت) و حیطه های شناختی می دانند؛ زیرا در این شیوه، آموزش یک مهارت تنها دستورالعملی مستقیم درباره یک نحوه مشخص در یک موقعیت خاص است و انعطاف پذیری لازم را برای تطبیق با موقعیت جدید ندارد. بر همین اساس به کارگیری شیوه های غیرمستقیم مثل بازی (مانند نمایش عروسکی) در آموزش مهارت های اجتماعی یک ضرورت به حساب می آید.

بازی، انعطاف پذیری و مهارت های حل مسئله لازم را برای خلاق بودن تقویت می کند (وایتی^۶، ۲۰۱۷). بازی کردن، باعث آمادگی روانی و فیزیکی در کودکان می شود تا برای یادگیری و پذیرش آماده شوند. در حقیقت، نیروهای روانی و فیزیکی را برای به دست آوردن موفقیت فعال می کند. به همین دلیل، روان شناسان سعی در طراحی بازی های مختلف برای پیشرفت آموزشی دارند (رحمان^۷، ۲۰۱۹). نمایش عروسکی، نوعی از همین بازی هاست. عروسک یک الگو برای آموزش مهارت های اجتماعی به کودکان است با این اسباب بازی خاص می توان انواع آموزش ها از آداب غذا خوردن گرفته تا آداب روابط اجتماعی را به کودکان یاد داد (سائور^۸ و همکاران، ۲۰۱۷). عروسک ها برای ایفای نقش و اکتشاف افکار و احساسات بسیار مؤثر هستند. فرصتی برای طرح احساسات، نگرانی ها و ایده های ابداعی آن ها به مراجعان داده می شود و به آن ها کمک می کند مسائلی را بیان کنند که در موقعیت های عادی به هر دلیلی از بیان آن ها بازداری می شوند (فوسارو و اسمیت^۹، ۲۰۱۸). رستمی (۱۳۸۸) در پژوهش خود با عنوان اثربخشی نمایش عروسکی برافزایش مهارت های اجتماعی کودکان به این نتایج دست یافت که نمایش

1 - Storebo

2 - Gunning

3 - Wolstencroft

4 - Lau

5 - Mengoni

6 - Withey

7 - Rahman

8 - Suor

9 - Fusaro & Smith

عروسی موجب افزایش مهارت‌های اجتماعی، مهارت‌های ارتباطی و مهارت‌های روزمره زندگی شده است. نتایج پژوهش نشان داد که کودکان پس از شرکت در جلسات عروسی درمانی، بهبود قابل توجهی در توانایی‌های ارتباطی، همدلی و حل تعارضات نشان دادند (لوروسو^۱ و همکاران، ۲۰۱۸). این یافته‌ها بر اهمیت استفاده از روش‌های خلاقانه در فرآیند آموزش و درمان تأکید دارد و نشان می‌دهد که عروسی درمانی می‌تواند به عنوان یک ابزار مؤثر در بهبود تعاملات اجتماعی کودکان مورد استفاده قرار گیرد (فریدمن^۲ و همکاران، ۲۰۱۸).

با توجه به افزایش مشکلات اجتماعی و ارتباطی در میان کودکان، نیاز به روش‌های درمانی نوآورانه و مؤثر بیش از پیش احساس می‌شود. عروسی درمانی به عنوان یک رویکرد جذاب و تعاملی می‌تواند به کودکان کمک کند تا احساسات خود را بیان کنند، با دیگران ارتباط برقرار کنند و مهارت‌های اجتماعی خود را تقویت کنند. این روش به ویژه برای کودکانی که در بیان احساسات و تعاملات اجتماعی دچار مشکل هستند، می‌تواند مفید باشد. بنابراین عروسی درمانی نه تنها یک روش سرگرم کننده برای کودکان است، بلکه ابزاری مؤثر در ارتقاء مهارت‌های اجتماعی آنان نیز به شمار می‌آید. این پژوهش به توضیح نشان دهنده‌ی نیاز به توسعه‌ی برنامه‌های درمانی مشابه و بررسی بیشتر در این زمینه است. همچنین، توجه به تأثیرات مثبت عروسی درمانی می‌تواند به والدین، معلمان و متخصصان حوزه‌ی روانشناسی در شناسایی و بهبود مشکلات اجتماعی کودکان کمک کند. بنابراین این پژوهش باهدف بررسی اثربخشی عروسی درمانی بر مهارت‌های اجتماعی کودکان ۶ تا ۷ سال انجام شد.

روش

این پژوهش برحسب هدف کاربردی می‌باشد که از روش تحقیق نیمه آزمایشی از نوع طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه کودکان پیش‌دبستانی شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۵ بود. نمونه آماری تحقیق حاضر دو پیش‌دبستان از بین پیش‌دبستانی‌های منطقه ۵ شهر تهران به صورت تصادفی انتخاب شد و آنگاه از هر پیش‌دبستانی، ۱۵ نفر به صورت تصادفی (در مجموع ۳۰ نفر) انتخاب و در دو گروه آزمایش و کنترل به صورت تصادفی قرار گرفتند. گروه آزمایش ۸ جلسه عروسی درمانی دریافت نمودند و گروه کنترل در لیست انتظار ماندند.

ابزارهای پژوهش:

مهارت‌های اجتماعی گرشام و الیوت (۱۹۹۰): مقیاس مهارت اجتماعی شامل سه فرم ویژه ارزیابی توسط والدین، معلمان و دانش‌آموزان است. هر یک از فرم‌های مقیاس را می‌توان به تنهایی یا توأم به کار گرفت. در پژوهش حاضر فرم معلم مورد استفاده قرار گرفته است. معلمان از مهم‌ترین منابع کسب اطلاع در زمینه رفتار و کفایت دانش‌آموزان هستند (هاج، ۱۹۸۳). معلمان این پرسشنامه را که دارای ۴۷ پرسش سه نمره‌ای (دارای گزینه‌های هرگز، بعضی اوقات و اغلب اوقات) است، برای تمام دانش‌آموزان تکمیل کرده‌اند محتوای این مقیاس دربرگیرنده دو بخش اصلی مهارت اجتماعی و مشکلات رفتاری است. در این تحقیق از بخش مهارت اجتماعی آن که مشتمل بر رفتارهایی نظیر همکاری، قاطعیت و خویشتن‌داری است استفاده شده است؛ و مهارت‌های رفتاری که شامل مقیاس‌های است استفاده شده است. این بخش‌ها به صورت خرده آزمون ارائه شده‌اند و از جمع نمرات این خرده آزمون‌ها نمره مهارت اجتماعی حاصل می‌گردد. خرده آزمون‌های این بخش از مقیاس به قرار زیر است: (۱) همکاری: این خرده آزمون شامل رفتارهایی نظیر مشارکت با دیگران، پیروی از دستورالعمل‌ها و راهنمایی‌هاست. (۲) قاطعیت: این خرده آزمون مشتمل بر رفتارهای آغازگر، نظیر کسب اطلاع از دیگران، معرفی خود به دیگران و پاسخ مناسب به رفتار دیگران است. (۳) خویشتن‌داری: این خرده آزمون شامل رفتارهایی است که در موقعیت‌های

^۱ - Lorusso

^۲ - Friedman

دشوار (نظیر مسخره شدن) مستلزم رفتار معقول از سوی دانش آموز است و همچنین دربرگیرنده رفتارهایی است که در موقعیت های دشوار ضروری به نظر می رسد (نظیر رعایت نوبت و مصالحه در مجادله). مؤلفه های مقیاس مهارت رفتاری: (۱) رفتار بیرونی، (۲) رفتار درونی و (۳) بیش فعالی. لازم به ذکر است که فرم معلم و والدین برای سه مقطع پیش دبستان، دبستان و دبیرستان طراحی شده است، فرم ویژه دانش آموز دارای دو فرم مخصوص کلاس های سوم تا ششم و کلاس های هفتم تا دوازدهم است (گرشام و الیوت ۱۹۹۹). پایایی درونی مقیاس برای فرم معلمان از ۰/۷۴ تا ۰/۹۵ است (گرشام و الیوت، ۱۹۹۹) خصوصیات روان سنجی این مقیاس در فرهنگ های غیر آمریکایی کمتر مورد بررسی قرار گرفته است. شهیم (۱۳۸۱) در مطالعه ای در ایران مهارت اجتماعی کودکان عقب مانده ذهنی را با استفاده از این مقیاس مورد بررسی قرار داد. میزان پایایی این مقیاس در مطالعه او برای مهارت اجتماعی ۰/۸۷، همکاری ۰/۷۶، قاطعیت ۰/۷۲ و خویشتن داری ۰/۶۸ برآورده شده است. در این تحقیق پایایی کل این مقیاس پس از دو هفته بر روی ۱۰ نفر از آزمودنی ها ۰/۸۱ به دست آمد که پایایی نسبتاً بالایی است.

پکیج آموزشی عروسک درمانی: برنامه نمایش عروسکی طی ۸ جلسه توسط مربی کارشناس نمایش، برای گروه آزمایش هفته ای یک جلسه اجرا شد. خلاصه پکیج در ادامه آورده شده است:

جدول ۱. محتوای جلسات عروسک درمانی

جلسات	محتوای جلسات
اول	اجرای پیش آزمون، معرفی دو عروسک به کودکان و توضیح نقش آن ها؛ آشنایی کودکان با عروسک ها و دادن فرصتی جهت لمس و برقراری ارتباط با آن ها
دوم	اجرای نمایشی در ارتباط با آشنایی کودکان با نقش و وظیفه بعضی افراد خانواده و جامعه شامل پدر، مادر، معلم، همسالان. توجه دادن به رفتار مناسب و تقویت کلامی کودکان در یادگیری این رفتارها، پرسش سؤالاتی پیرامون نمایش اجرا شده توسط عروسک ها
سوم	اجرای نمایشی در ارتباط با چگونگی برقراری ارتباط با دیگران (در این نمایش بیشترین تأکید بر آموزش نه گفتن خواهد بود)، توجه دادن به رفتار مناسب و تقویت کلامی در یادگیری این رفتارها، پرسش سؤالاتی پیرامون نمایش اجرا شده توسط عروسک ها
چهارم	اجرای نمایشی در ارتباط با تعریف و شناخت احساسات و هیجان ها، پرسش سؤالاتی پیرامون نمایش اجرا شده توسط عروسک ها
پنجم	اجرای نمایشی در ارتباط با کنترل رفتارهای غیرقابل قبول جامعه و جهت دهی به رفتار، پرسش سؤالاتی پیرامون نمایش اجرا شده توسط عروسک ها
ششم	اجرای نمایشی در ارتباط با شناخت کودکان از خود به عنوان فردی از جامعه و جلوگیری از انزوا، توجه دادن به رفتار مناسب و تقویت کلامی در یادگیری این رفتارها، پرسش سؤالاتی پیرامون نمایش اجرا شده توسط عروسک ها
هفتم	اجرای نمایشی در ارتباط با شناسایی درخواست های نابجا و چگونگی واکنش به آن ها جهت ورود به جامعه، پرسش سؤالاتی پیرامون نمایش اجرا شده توسط عروسک ها
هشتم	درخواست از کودکان جهت نمایش جلسات گذشته با استفاده از عروسک ها، صحبت با عروسک ها و خداحافظی از آن ها، اجرای پس آزمون.

برای تحلیل فرضیه ها از تحلیل کوواریانس چند متغیره استفاده شد. تحلیل داده ها با نرم افزار Spss-V25 انجام شد.

یافته‌ها

در جدول زیر اطلاعات جمعیت شناختی آزمودنی‌ها به تفکیک دو گروه آزمایش و کنترل آورده شده است.

جدول ۲. اطلاعات جمعیت شناختی به تفکیک دو گروه آزمایش و کنترل

sig	χ^2	کنترل		آزمایش		اطلاعات دموگرافیک	
		درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	پسر	جنسیت
۰/۳۵	۰/۷۱	۲۰	۶	۲۳/۳	۷		
		۳۰	۹	۲۶/۷	۸		دختر

همان‌گونه که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد دو گروه در متغیر جنسیت تقریباً همگن می‌باشند. نتایج آزمون خی دو نیز نشان می‌دهد تفاوت دو گروه از نظر جنسیت معنادار نمی‌باشد ($p>0.05$).

جدول ۳. اطلاعات توصیفی میزان مهارت‌های اجتماعی به تفکیک مرحله سنجش در گروه‌ها

عوامل شاخص آماری		پیش‌آزمون		پس‌آزمون	
گروه آزمایش	تعداد	۱۵		۱۵	
	میانگین	۹۸/۴۶		۱۲۲/۸۰	
	انحراف استاندارد	۹/۱۲		۱۰/۹۲	
گروه کنترل	تعداد	۱۵		۱۵	
	میانگین	۹۹/۴۰		۹۹/۹۳	
	انحراف استاندارد	۹/۷۶		۱۰/۰۱	

همچنان‌که ملاحظه می‌شود میانگین گروه آزمایش در مرحله پس‌آزمون، نسبت به پیش‌آزمون افزایش نشان می‌دهد. بر اساس نتایج مندرج در جدول، می‌توان به این توصیف دست زد که اجرای عروسک درمانی باعث افزایش مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان مقطع دبستان شده است.

جدول ۴. آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری نمرات ابعاد مهارت‌های اجتماعی در دو گروه

شاخص آماری	آزمون	ارزش	F	df فرضیه	df خطا	sig	ضریب ایتا
تفاوت دو گروه با	اثربخشی	۰/۷۸	۱۹/۱۵	۴	۲۱	۰/۰۰۱	۰/۷۸
کنترل اثر	لامبدای ویلکس	۰/۲۲	۱۹/۱۵	۴	۲۱	۰/۰۰۱	۰/۷۸
پیش‌آزمون	اثربخشی	۳/۶۴	۱۹/۱۵	۴	۲۱	۰/۰۰۱	۰/۷۸
	بزرگ‌ترین ریشه	۳/۶۴	۱۹/۱۵	۴	۲۱	۰/۰۰۱	۰/۷۸

روی

نتایج جدول ۴ نشان می‌دهد پس از حذف اثر پیش‌آزمون با روش تحلیل کوواریانس چندمتغیری، یک اثر معنی‌دار برای عامل عروسک درمانی «متغیر مستقل» وجود دارد. این اثر نشان می‌دهد که حداقل بین یکی از مؤلفه‌های مهارت‌های اجتماعی کودکانی که با عروسک درمانی آموزش دیده‌اند با کودکان گروه کنترل تفاوت معنادار وجود دارد (لامبدای ویلکس=۰/۲۲، $p<0.05$).

جدول ۵. آزمون تحلیل کوواریانس یک راهه در متن تحلیل کوواریانس چندمتغیری

شاخص آماری	منبع تغییر	SS	Df	F	سطح معناداری	ضریب ایتا
همکاری	گروه	۲۷۴/۴۸	۱	۳۸/۵۳	۰/۰۰۱	۰/۶۱
	خطا	۱۷۰/۹۴	۲۴			
قاطعیت	گروه	۳۱۵/۴۴	۱	۴۱/۱۸	۰/۰۰۱	۰/۶۳
	خطا	۱۸۳/۸۳	۲۴			
خویشنداری	گروه	۱۴۷/۰۳	۱	۱۷/۱۷	۰/۰۰۱	۰/۴۲
	خطا	۲۰۵/۴۲	۲۴			
مهارت رفتاری	گروه	۱۱۰/۷۵	۱	۱۲/۱۰	۰/۰۰۲	۰/۳۳
	خطا	۲۱۹/۶۲	۲۴			

نتایج جدول ۵ نشان می‌دهد، با حذف تأثیر متغیر پیش‌آزمون، فرضیه پژوهش مبنی بر وجود تفاوت معنادار در متغیر همکاری، قاطعیت، خویشنداری و مهارت رفتاری کودکان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل، تأیید می‌گردد. همان‌گونه که از نتایج جدول ۵ ملاحظه می‌گردد سطح معناداری حاصل‌شده برای زیرمقیاس همکاری در مقایسه با سطح معناداری ۰/۰۱۲ به‌دست‌آمده از اصلاح بنفرونی (تقسیم سطح معناداری ۰/۰۵ بر ۴ مؤلفه‌ی مهارت اجتماعی) کوچک‌تر می‌باشد. درنتیجه با توجه به میانگین‌های حاصل‌شده می‌توان گفت با ۹۵ درصد اطمینان مؤلفه همکاری، قاطعیت، خویشنداری و مهارت رفتاری گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل افزایش داشته است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر باهدف بررسی اثربخشی عروسک درمانی بر مهارت‌های اجتماعی کودکان ۶ تا ۷ سال انجام شد. نتایج پژوهش با یافته‌های اصغری نکاح (۱۳۹۰)، سلانی و آزادی منش (۱۳۹۴)، کاکاوندی و همکاران (۱۳۹۸)، آزادی منش و همکاران (۱۳۹۷)، رضایی و حسینی نسب (۱۳۹۶)، رنگانی و همکاران (۱۳۹۴) همسو می‌باشد. از آنجاکه نمایش عروسکی، به‌وسیله اسباب‌بازی‌های خاص می‌تواند انواع آموزش‌ها از آداب غذا خوردن گرفته تا آداب روابط اجتماعی را به کودکان یاد دهد، لذا تأثیر بیشتر آن بر مهارت‌های اجتماعی کودکان بدیهی می‌باشد. درواقع در نمایش عروسکی، عروسک‌ها برای ایفای نقش و اکتشاف افکار و احساسات بکار برده می‌شوند که این موضوع فرصتی برای طرح احساسات، نگرانی‌ها و ایده‌های ابداعی را به کودکان می‌دهد و به‌زعم سان و همکاران (۲۰۱۷) به آن‌ها کمک می‌کند مسائلی را بیان کنند که در موقعیت‌های عادی به هر دلیلی از بیان آن‌ها خودداری می‌کنند. به‌عبارتی‌دیگر سبب بهبود و ارتقاء مهارت‌های اجتماعی، مهارت‌های ارتباطی و مهارت‌های روزمره زندگی در کودکان می‌شود. همان‌طور که صالحی زاده (۱۳۹۳) بیان کرده است آموزش مهارت‌های خودکنترلی از طریق نمایش عروسکی باعث کاهش پرخاشگری کودکان شده و بدون شک کاهش پرخاشگری سبب بهبود و تقویت مهارت‌های اجتماعی می‌گردد. همچنین جلیلود و غباری بناب (۱۳۸۳) نیز معتقد هستند که می‌توان با استفاده از هنرهای نمایشی (تکنیک نمایش عروسکی) در کودکان کم‌توان ذهنی آموزش پذیر تأثیر مثبتی در رشد اجتماعی و درنتیجه کیفیت زندگی آنان ایجاد نمود.

بنابراین عروسک درمانی به‌عنوان یک روش مؤثر در تقویت مهارت‌های اجتماعی کودکان، به‌ویژه در سنین ۶ تا ۷ سال، می‌تواند به توسعه مؤلفه‌های مختلف مهارت‌های اجتماعی مانند همکاری، قاطعیت، خویشنداری و مهارت‌های رفتاری کمک کند. در زمینه همکاری، عروسک درمانی به کودکان این امکان را می‌دهد که در یک محیط بازی، با عروسک‌ها و سایر کودکان

تعامل داشته باشند. از طریق بازی های گروهی با عروسک ها، کودکان یاد می گیرند که چگونه با یکدیگر همکاری کنند، نقش های مختلف را بر عهده بگیرند و در فعالیت های مشترک شرکت کنند. این نوع تعاملات به آن ها کمک می کند تا اهمیت کار گروهی را درک کنند و مهارت های لازم برای همکاری با دیگران را در زندگی واقعی تمرین کنند. قاطعیت یکی دیگر از مهارت های اجتماعی است که عروسک درمانی می تواند آن را تقویت کند. در حین بازی با عروسک ها، کودکان می توانند موقعیت های مختلفی را شبیه سازی کنند که در آن ها نیاز به ابراز نظر و احساسات خود دارند. این نوع نقش آفرینی به آن ها کمک می کند تا یاد بگیرند چگونه به طور مؤثر و قاطعانه نظرات خود را بیان کنند و در عین حال به دیگران گوش دهند. این تجربه به آن ها اعتماد به نفس می دهد تا در موقعیت های اجتماعی واقعی نیز قاطعانه عمل کنند. خویشتن داری نیز از جمله مهارت هایی است که می تواند از طریق عروسک درمانی تقویت شود. در حین بازی، کودکان با موقعیت هایی مواجه می شوند که نیاز به کنترل احساسات و رفتارهای خود دارند. این نوع بازی به آن ها کمک می کند تا یاد بگیرند چگونه احساسات خود را مدیریت کنند و در موقعیت های چالش برانگیز خویشتن داری را تمرین کنند. این مهارت در تعاملات اجتماعی بسیار مهم است و می تواند به جلوگیری از رفتارهای ناخواسته و افزایش تعاملات مثبت کمک کند. مهارت های رفتاری نیز تحت تأثیر عروسک درمانی قرار می گیرند. از طریق بازی با عروسک ها، کودکان می توانند رفتارهای مناسب و نامناسب را شبیه سازی کنند و درک بهتری از رفتارهای اجتماعی پیدا کنند. این نوع یادگیری به آن ها کمک می کند تا رفتارهای مثبت را تقویت کنند و از رفتارهای منفی پرهیز کنند. همچنین، عروسک درمانی می تواند به کودکان کمک کند تا مهارت های حل مسئله را در موقعیت های اجتماعی مختلف یاد بگیرند و به این ترتیب رفتارهای سازنده تری را در تعاملات خود نشان دهند. در مجموع، عروسک درمانی به عنوان یک ابزار مؤثر در تقویت مهارت های اجتماعی کودکان، می تواند به توسعه همکاری، قاطعیت، خویشتن داری و مهارت های رفتاری کمک کند و به این ترتیب به بهبود روابط اجتماعی و افزایش اعتماد به نفس آن ها منجر شود. برای پیاده سازی نمایش عروسکی در فرآیند یادگیری و مهارت اجتماعی در کودکان، اجرا این موارد از اهمیت بالایی برخوردار خواهد بود: (۱) مشارکت جمعی در مدارس ابتدایی و پیش دبستانی نیاز است تا همه کادر آموزش بتوانند یاد بگیرند در مورد استفاده از نمایش عروسکی به عنوان یک روش در مدارس، علاوه بر معلمان، مربیان، کارکنان اداری، مدیران، بازرسان و متخصصان موضوعات، باید در همان دوره های نمایشی آموزش ببینند. (۲) در نشریات آموزش و پرورش باید به موضوع نمایش عروسکی، نمایشنامه نویسی و روش تدریس نمایش عروسکی بیشتر پرداخته شود تا در اختیار معلمان و مربیان قرار گیرد که آن ها اطلاعات مورد نیاز را در زمینه نمایش عروسکی و مشتقاتش کسب کنند. (۳) انجمن نمایش عروسکی و نمایشنامه های عروسکی معاصر، دانشگاه ها، دانشکده های آموزشی به طور خاص، و وزارت آموزش و پرورش باید سمینارها، کارگاه های آموزشی یا کنفرانس هایی در مورد مزایا و روش های استفاده از اجرای نمایش عروسکی و نمایشنامه نویسی به عنوان یک روش تدریس در مدارس و مراکز پیش دبستانی ترتیب دهد. بنابراین از جمله محدودیت این پژوهش می توان به این مورد اشاره کرد که نتایج پژوهش حاضر قابل تعمیم به کل دانش آموزان دختر و پسر همه دوره های تحصیلی نیست، چراکه بررسی فقط کودکان پیش دبستانی شهر تهران بوده است و در صورت نیاز به تعمیم به همه کودکان با احتیاط و دانش کافی این کار صورت بگیرد.

منابع

- اصغری نکاح، سیدمحسن. (۱۳۹۰). تاثیر مداخله بازی درمانی عروسی بر مهارت های ارتباطی کودکان در خودمانده. *مجله اصول بهداشت روانی*، ۱۳ (۴۹)، ۴۲-۵۷.
- آزادی منش، پگاه؛ خانزاده عباسعلی، حسین و حکیم جوادی، منصور. (۱۳۹۷). اثربخشی بازی درمانی عروسی بر بهبود مهارت های اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال بیش فعالی/نارسایی توجه. *نشریه مطالعات ناتوانی*، ۸ (۱)، ۶-۱۸.
- جلیلود، مریم و غباری بناب، باقر. (۱۳۸۳). بررسی نقش هنرهای نمایشی در رشد اجتماعی دانش آموزان کم توان ذهنی آموزش پذیر. *مجله کودکان استثنایی*، ۱۱ (۱۴)، ۶۳-۷۸.
- رستمی، رقیه. (۱۳۸۸). بررسی اثربخشی نمایش عروسی بر افزایش مهارت های اجتماعی دختران کم توان ذهنی آموزش پذیر ۱۲-۸ سال شهر بجنورد. پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره، گرایش توان بخشی، دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی.
- رضایی، معصومه و حسینی نسب، سید داود. (۱۳۹۶). اثربخشی نمایش عروسی بر مهارت های اجتماعی و خلاقیت در کودکان پیش دبستانی شهرستان مراغه. *نشریه آموزش و ارزشیابی*، ۴۰ (۱۱)، ۱۳-۲۶.
- رنگانی، اقدس؛ همتی علمدارلو، قربان؛ شجاعی، ستاره و اصغری نکاح، سیدمحسن. (۱۳۹۴). اثربخشی مداخله بازی درمانی عروسی بر مهارت های اجتماعی دانش آموزان پسر با اختلال اتیسم. *فصلنامه روان شناسی افراد استثنایی*، ۲۰ (۱۱)، ۹۳-۷۳.
- شلانی، بیتا و آزادی منش، پگاه. (۱۳۹۴). مقایسه اثربخشی هنردرمانی گروهی و بازی درمانی عروسی بر مهارت های اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال فزون کنشی/نارسایی توجه. *فصلنامه سلامت روان کودک*، ۲ (۴)، ۱۱۲-۱۰۳.
- صالحی زاده، سمیه. (۱۳۹۳). *اثربخشی آموزش مهارت های خودکنترلی از طریق نمایش عروسی بر میزان پرخاشگری کودکان دارای اختلال نافرمانی مقابله ای*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز.
- کاکاوندی، خلیل؛ کهنسال پایین رود پشته و کریمی، سمانه. (۱۳۹۸). اثربخشی بازی درمانی عروسی بر اضطراب اجتماعی کودکان با اختلال طیف اتیسم. *فصلنامه روانشناسی و علوم رفتاری ایران*، ۱۷ (۱۲)، ۱۰۵-۱۰۰.
- Friedman, L. M., Rapport, M. D., Orban, S. A., Eckrich, S. J., & Calub, C. A. (2018). Applied problem solving in children with ADHD: The mediating roles of working memory and mathematical calculation. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 46, 491-504.
- Fusaro, M., & Smith, M. C. (2018). Preschoolers' inquisitiveness and science-relevant problem solving. *Early childhood research quarterly*, 42, 119-127.
- Gunning, C., Holloway, J., Fee, B., Breathnach, Ó., Bergin, C. M., Greene, I., & Ní Bheoláin, R. (2019). A systematic review of generalization and maintenance outcomes of social skills intervention for preschool children with autism spectrum disorder. *Review Journal of Autism and Developmental Disorders*, 6, 172-199.
- Lau, E. X., Rapee, R. M., & Coplan, R. J. (2017). Combining child social skills training with a parent early intervention program for inhibited preschool children. *Journal of anxiety disorders*, 51, 32-38.
- Lorusso, M. L., Giorgetti, M., Travellini, S., Greci, L., Zangiacomi, A., Mondellini, M., ... & Reni, G. (2018). Giok the alien: an AR-based integrated system for the empowerment of problem-solving, pragmatic, and social skills in pre-school children. *Sensors*, 18(7), 2368.
- Mengoni, S. E., Irvine, K., Thakur, D., Barton, G., Dautenhahn, K., Guldborg, K., ... & Sharma, S. (2017). Feasibility study of a randomised controlled trial to investigate the

- effectiveness of using a humanoid robot to improve the social skills of children with autism spectrum disorder (Kaspar RCT): A study protocol. *BMJ open*, 7(6), e017376.
- Rahman, M. M. (2019). 21st century skill 'problem solving': Defining the concept. *Rahman, MM (2019). 21st Century Skill "Problem Solving": Defining the Concept. Asian Journal of Interdisciplinary Research*, 2(1), 64-74.
- Storebo, O. J., Andersen, M. E., Skoog, M., Hansen, S. J., Simonsen, E., Pedersen, N., ... & Gluud, C. (2019). Social skills training for attention deficit hyperactivity disorder (ADHD) in children aged 5 to 18 years. *Cochrane Database of Systematic Reviews*, (6).
- Sun, J., Anderson, R. C., Perry, M., & Lin, T. J. (2017). Emergent leadership in children's cooperative problem solving groups. *Cognition and Instruction*, 35(3), 212-235.
- Suor, J. H., Sturge-Apple, M. L., Davies, P. T., & Cicchetti, D. (2017). A life history approach to delineating how harsh environments and hawk temperament traits differentially shape children's problem-solving skills. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 58(8), 902-909.
- Withey, K. L. (2017). Using apps to develop social skills in children with autism spectrum disorder. *Intervention in school and clinic*, 52(4), 250-255.
- Wolstencroft, J., Robinson, L., Srinivasan, R., Kerry, E., Mandy, W., & Skuse, D. (2018). A systematic review of group social skills interventions, and meta-analysis of outcomes, for children with high functioning ASD. *Journal of autism and developmental disorders*, 48, 2293-2307.

The Effectiveness of Puppet Therapy on the Social Skills of Children Aged 6 to 7 Years

Sana Rabiee¹, Poopak Azimpour Tabrizi²

Abstract

This study aimed to investigate the effectiveness of Puppet therapy on the social skills of children aged 6 to 7 years in Tehran in 2016. The research method was a quasi-experimental design using a pre-test-post-test approach with a control group. The statistical population included all preschool children in District 5 of Tehran. The sample consisted of 30 children selected through convenience sampling and randomly assigned to the experimental group (15 children) and the control group (15 children). The experimental group received 8 sessions of 90-minute puppet play therapy, while the control group remained on a waiting list. Data collection was conducted using the Gresham and Elliott Social Skills Questionnaire (1990). The analysis of the data obtained from the questionnaire was performed using SPSS-v16, with descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency distribution tables) and inferential statistics (analysis of covariance). The results indicated that Puppet therapy significantly improved social skills and its components (cooperation, assertiveness, self-control, and behavioral skills) in children. Therefore, Puppet therapy is effective in enhancing children's social skills, and these findings can assist parents, educators, and therapists in utilizing Puppet therapy as an educational and therapeutic method.

Keywords: Puppet Therapy, Social Skills, Children

¹Bachelor's Student of Puppetry, Faculty of Fine Arts, University of Tehran, Iran

² Assistant Professor, Department of Theatre, Faculty of Fine Arts, University of Tehran, Iran